

Together for birds and people

ASSOCIACIÓ PER A LA DEFENSA DE LA NATURA (ADN) COMUNICAT DE PREMSA

8 de novembre de 2004

AUGMENTEN ELS PROBLEMES PER ALS OCELLS EUROPEUS, SEGONS BIRDLIFE INTERNATIONAL

El nombre d'espècies d'ocells europeus amb problemes està augmentant, alerten avui ADN i BirdLife International (8 novembre 2004) [1].

L'última avaluació, publicada en un detallat estudi de BirdLife, *Birds in Europe*, revela que 226 espècies d'ocells – 43% de totes les que existeixen regularment a Europa – afronten un futur incert [2]. Moltes d'elles veuen com disminueixen els seus efectius, són rares o localitzades, mentre que les poblacions d'altres romanen sota mínims després de les grans davallades poblacionals sofertes durant les dècades de 1970 i 80. Algunes espècies es troben avui tan amenaçades que poden arribar a desaparèixer d'algunes parts d'Europa en un futur proper [3].

En els deu anys que han transcorregut des de la publicació de la primera versió de l'estudi de BirdLife *Birds in Europe*, 45 espècies d'ocells han vist reduïdes les seves poblacions i presenten actualment un estat de conservació desfavorable [4].

No obstant, no tot són males notícies. 14 espècies d'ocells han vist com millorava el seu futur gràcies, en part, a esforços de conservació molt intensos.

Birds in Europe es presenta a Holanda avui dilluns, 8 de novembre, en el marc d'una conferència de celebració del 25è aniversari de la Directiva Ocells de la Unió Europea (UE), conjuntament amb la seva publicació germana, *Birds in the European Union*, que analitza específicament què ha fet la UE en conservació d'ocells [5, 6].

Aquestes publicacions, que cobreixen la totalitat del continent europeu, de Groenlàndia a Geòrgia i de les illes Canàries a Rússia, avaluen la mida poblacional i les tendències de

totes les espècies d'ocells salvatges de 52 Estats o territoris europeus. *Birds in the EU* es refereix únicament als 25 Estats membres de la Unió Europea.

Al llarg d'Europa, moltes espècies d'ocells han començat a davallar de forma alarmant [7].

Entre els casos més preocupants trobem:

- Ocells migradors que passen l'hivern a l'Àfrica subsahariana, com el Mosquiter xiulaire (*Phylloscopus sibilatrix*), el Còlit gris (*Oenanthe oenanthe*) i l'Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*)
- Ocells vinculats a zones agrícoles, com l'Òliba (*Tyto alba*), el Cruixidell (*Miliaria calandra*), el Pardal xarrec (*Passer montanus*) i l'Oreneta vulgar (*Hirundo rustica*)
- Ocells urbans molt familiars, com el Pardal comú (*Passer domesticus*) i l'Estornell vulgar (*Sturnus vulgaris*)
- Alguns limícoles (ocells aquàtics de potes llargues), com el Becadell comú (*Gallinago gallinago*), el Becut (*Numenius arquata*) i la Fredeluga vulgar (*Vanellus vanellus*), estan disminuint ràpidament, sobretot a causa del drenatge de les valls fluvials baixes i dels hàbitats humits de terres altes

De totes formes, la nova avaluació aporta també algunes novetats positives. Una millor protecció, en part per l'aplicació de la Directiva Ocells de la UE, ha afavorit l'increment de la Gavina corsa (*Larus audouinii*) – fins fa poc un dels ocells marins més amenaçats del continent. Altres espècies "afortunades" que s'estan recuperant són el Voltor (*Gyps fulvus*) i l'Àguila marina (*Haliaeetus albicilla*) – dos dels rapinyaires més grans d'Europa. L'ADN (BirdLife a Andorra), afirma: "La conservació funciona. Els increments en les poblacions de Trencalòs (*Gypaetus barbatus*) i Voltor reflecteixen els resultats de l'atenció que s'ha dedicat a aquestes espècies prioritàries. Els grups conservacionistes estem satisfets per això, però tothom s'ha de mantenir alerta. Les pressions que afronten molts ocells europeus són immenses."

"La Unió Europea ha promès que aturarà la pèrdua de biodiversitat a Europa de cara al 2010. L'última avaluació del *Birds in Europe* posa de relleu la gran magnitud d'aquesta tasca. La tercera avaluació, prevista per d'aquí a deu anys, demostrarà al món si la UE complirà o no la seva paraula, aspecte que serà crucial per als ocells d'Andorra."

El Director de BirdLife International, Mike Rands, assenyala que: "El fet que hi hagi més ocells que afronten un futur incert a Europa comparat amb fa 10 anys és molt preocupant. Els ocells són uns excel·lents indicadors ambientals, i la disminució continuada de moltes espècies suposa un clar senyal d'alerta sobre la salut de la biodiversitat europea i sobre l'estat del nostre medi ambient."

CLOENDA

Per a més informació :

ADN .Associació per a la Defensa de la Natura .

Tel. 86 60 86

adn@andorra.ad

www.adn-andorra.org

Richard Thomas, responsable de premsa de BirdLife International, Regne Unit, +44 1223 279813, mob: +44 7779 018332 A/e: richard.thomas@birdlife.org

Ian Burfield, coordinador de *Birds in Europe*, Holanda, +31 317 478 835,

A/e: ian.burfield@birdlife-europe.nl

Fotografies i alguns casos d'exemple

Al web de BirdLife International podeu trobar fotografies d'un sol ús per a premsa, i casos d'exemple d'espècies d'ocells que han evolucionat particularment bé o malament:

www.birdlife.org/news/pr/2004/11/bie_case_studies.html

Notes per als editors

1. BirdLife International és un partenariat d'associacions que treballen conjuntament per als ocells i el medi ambient. BirdLife promou el desenvolupament sostenible com a mitjà per a conservar els ocells i totes les altres formes de biodiversitat, i és la màxima autoritat sobre l'estat dels ocells i dels seus hàbitats. Més de 10 milions de persones recolzen el partenariat d'ONGs nacionals de conservació i xarxes locals que formen BirdLife. L'Associació per a la Defensa de la Natura (ADN), creada l'any 1986, és la representant oficial de BirdLife a Andorra.
2. *Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status*, publicat per BirdLife International (2004), és la segona revisió de l'estat de conservació de tots els ocells salvatges d'Europa. Com el seu predecessor de 1994, *Birds in Europe*, aquest treball identifica les espècies prioritàries (conegudes com *Species of European Conservation Concern* o SPECS) amb la finalitat que es puguin implementar accions de conservació que millorin el seu estat.
3. El cas més conegut d'extinció d'una espècie d'ocell a Europa és el del **Somorgollaire gegant** (*Pinguinus impennis*), un ocell marí no volador que nidificava en illots rocosos de l'Atlàntic nord. L'última parella coneguda fou caçada a l'illa Eldey (Islàndia), l'any 1844, i l'últim ocell viu va ser vist prop dels Newfoundland Banks l'any 1852. Comparat amb la situació en altres continents – especialment en els tròpics – Europa té relativament poques espècies amb el risc de córrer aquest fatal destí... No obstant, un bon nombre d'espècies europees estan disminuint tan ràpidament o tenen poblacions tan petites que, sense una acció immediata, poden arribar a desaparèixer en un futur proper. Alguns exemples d'aquesta situació són els següents:
Fredeluga gregària (*Vanellus gregarius*), un ocell limícol relacionat amb la Fredeluga vulgar (una espècie freqüent però també en disminució), que només es reproduïx al sud-oest de Rússia i a Kazajstan. Ha disminuït tan ràpidament que podria ser que només en quedessin 600 exemplars en estat salvatge.
Baldrigà mediterrània (*Puffinus mauretanicus*), un ocell marí que només nidifica a les illes Balears. La seva població és de tan sols 1.650 parelles i s'està reduint ràpidament.
Pinsà d'Azores (*Pyrrhula murina*), un parent del nostre Pinsà borroner que només es reproduïx en una petita illa de l'Atlàntic. La seva població és de menys de 240 individus, la seva àrea de distribució global és de menys de 50 km², i també sembla que està davallant.
4. A *Birds in Europe* (2004), cadascuna de les 524 espècies avaluades s'assigna a una de les cinc categories següents:
SPEC 1, ocells amb un estat mundial de conservació preocupant (40 espècies, 7,6%);

SPEC 2, espècies amb un estat de conservació europeu desfavorable i amb més de la meitat de la seva població nidificant o hivernant mundial concentrada a Europa (45 espècies, 8,6%);

SPEC 3, espècies amb un estat de conservació europeu desfavorable però amb menys de la meitat de la seva població nidificant o hivernant mundial concentrada a Europa (141 espècies, 26,9%);

No-SPEC^E, espècies amb un estat de conservació europeu favorable però amb més de la meitat de la seva població nidificant o hivernant mundial concentrada a Europa;

No-SPEC, espècies amb un estat de conservació europeu favorable i amb menys de la meitat de la seva població nidificant o hivernant mundial concentrada a Europa.

5. La Directiva Ocells de la UE (*Directiva sobre la conservació dels ocells salvatges*, 79/409/EEC) va ser aprovada l'any 1979 per nou Estats membres, i va ser la primera Directiva de la UE sobre conservació de la natura. Des de la seva aprovació ha estat un instrument legal vital per a la conservació de tots els ocells que existeixen de forma natural a la UE, actuant a favor de l'interès general per tal de conservar el patrimoni natural europeu per a la present i les futures generacions. Conjuntament amb les definicions i objectius de la Directiva d'Hàbitats (92/43/EEC), aprovada l'any 1992, ofereix uns models legals conceptuals molt útils, així com un paquet de normes d'ús comú. La Directiva Ocells s'aplica als 25 Estats de la UE des de maig de 2004. La Directiva Ocells és una eina fonamental per a la resposta de la UE davant de diversos convenis globals. El 2004 la Directiva Ocells celebra el seu 25è aniversari.
6. *Birds in the European Union: a status assessment* (BirdLife International 2004). Aquest informe de 50 pàgines és una publicació divulgativa, que analitza la situació dels ocells salvatges dins la UE ampliada (UE25), amb especial referència a l'impacte que ha tingut la Directiva Ocells en els seus primers 25 anys d'existència.
7. La llista següent presenta el nombre d'espècies d'ocells nidificants regularment a cada Estat, que es considera que tenen un estat de conservació desfavorable:

Albania – 96 espècies (43% de les 224 espècies d'ocells nidificants al país)

Alemanya – 92 espècies (36% de les 253 espècies d'ocells nidificants al país)

Andorra – 37 espècies (33% de les 111 espècies d'ocells nidificants al país)

Armènia – 95 espècies (42% de les 225 espècies d'ocells nidificants al país)

Àustria – 79 espècies (36% de les 217 espècies d'ocells nidificants al país)

Azerbaidjan – 107 espècies (42% de les 253 espècies d'ocells nidificants al país)

Bielorússia – 87 espècies (40% de les 220 espècies d'ocells nidificants al país)

Bèlgica – 63 espècies (34% de les 183 espècies d'ocells nidificants al país)

Bòsnia i Herzegovina – 62 espècies (39% de les 158 espècies d'ocells nidificants al país)

Bulgària – 110 espècies (42% de les 260 espècies d'ocells nidificants al país)

Croàcia – 100 espècies (41% de les 246 espècies d'ocells nidificants al país)

Xipre – 41 espècies (44% de les 94 espècies d'ocells nidificants al país)

República Txeca – 77 espècies (37% de les 209 espècies d'ocells nidificants al país)

Dinamarca – 70 espècies (35% de les 201 espècies d'ocells nidificants al país)

Illes Faroe – 19 espècies (27% de les 70 espècies d'ocells nidificants al país)

Groenlàndia – 15 espècies (24% de les 63 espècies d'ocells nidificants al país)

Eslovàquia – 86 espècies (40% de les 216 espècies d'ocells nidificants al país)

Eslovènia – 71 espècies (36% de les 199 espècies d'ocells nidificants al país)

Espanya – 119 espècies (46% de les 261 espècies d'ocells nidificants al país)

Illes Canàries – 39 espècies (51% de les 77 espècies d'ocells nidificants al país)

Estònia – 79 espècies (36% de les 222 espècies d'ocells nidificants al país)

Finlàndia – 76 espècies (31% de les 247 espècies d'ocells nidificants al país)

França – 116 espècies (41% de les 281 espècies d'ocells nidificants al país)

Geòrgia – 106 espècies (43% de les 246 espècies d'ocells nidificants al país)

Grècia – 108 espècies (43% de les 252 espècies d'ocells nidificants al país)

Hongria – 92 espècies (43% de les 214 espècies d'ocells nidificants al país)

Irlanda – 47 espècies (31% de les 151 espècies d'ocells nidificants al país)

Islàndia – 30 espècies (36% de les 84 espècies d'ocells nidificants al país)

Itàlia – 104 espècies (42% de les 250 espècies d'ocells nidificants al país)

Letònia – 80 espècies (37% de les 218 espècies d'ocells nidificants al país)

Liechtenstein – 34 espècies (27% de les 128 espècies d'ocells nidificants al país)

Lituània – 79 espècies (39% de les 205 espècies d'ocells nidificants al país)
Luxemburg – 47 espècies (34% de les 137 espècies d'ocells nidificants al país)
Macedònia – 96 espècies (42% de les 230 espècies d'ocells nidificants al país)
Malta – 16 espècies (46% de les 35 espècies d'ocells nidificants al país)
Moldàvia – 76 espècies (45% de les 170 espècies d'ocells nidificants al país)
Holanda – 70 espècies (35% de les 198 espècies d'ocells nidificants al país)
Noruega – 72 espècies (31% de les 234 espècies d'ocells nidificants al país)
 Svalbard – 11 espècies (24% de les 45 espècies d'ocells nidificants)
Polònia – 89 espècies (38% de les 234 espècies d'ocells nidificants al país)
Portugal – 95 species (47% de les 201 espècies d'ocells nidificants al país)
 Azores – 14 espècies (45% de les 31 espècies d'ocells nidificants)
 Madeira – 20 espècies (49% de les 41 espècies d'ocells nidificants)
Rumania – 106 espècies (42% de les 252 espècies d'ocells nidificants al país)
Rússia – 163 espècies (40% de les 403 espècies d'ocells nidificants al país)
Sèrbia i Montenegro – 103 espècies (42% de les 247 espècies d'ocells nidificants al país)
Suècia – 85 espècies (34% de les 252 espècies d'ocells nidificants al país)
Suïssa – 62 espècies (33% de les 189 espècies d'ocells nidificants al país)
Turquia – 148 espècies (46% de les 319 espècies d'ocells nidificants al país)
Ucraïna – 118 espècies (43% de les 272 espècies d'ocells nidificants al país)
Regne Unit – 70 espècies (33% de les 210 espècies d'ocells nidificants al país)
 Gibraltar – 10 espècies (32% de les 31 espècies d'ocells nidificants)